

si v polni ofenzivi proti Nemcem

15. dec.—S tem, da se armada izboljšala svojo pozicijo pred Moskvo, je začela s polno ofenzivo zopet vzpostavi zvezo Moskvo in Leningradom.

Je danes poročal, da so te vrge Nemce na eni točki na poti med Moskvo in Leningradom ter Nemcem 42 naselbin ter v enem samem dnevu.

poročilo zatrjuje, da se vedno v polnem in umikanju, pustivši

Boj za posest Filipinov

15. dec.—Vojni poročila, da se vrše na Luzon boji na treh točkah, ki so v okolici Apar-veverno obrežju otoka, se japonske čete izkrcavajo zadnjega tedna. Vojni so pri Viganu, 200 milj severno od Manile na obrežju, kjer so se tudi japonske čete. Tretji Legaspi, 250 milj severno od Manile.

škotski bombniki zabranju-

ške vojne in druge vesti

OVER, ANGLIJA. — Daljnosežni topovi nemških baterij so bruhali izstrelke na angleško obal. Največ izstrelkov je v okolici Dovra.

WASHINGTON. — Vojaški odsek poslanske zbornice je odločil, da se morajo registrirati vsi moški od 18. do vključno 44 let, ki so v starosti od 21 do 44 let obvezni za vojaško vejo.

COLUMBUS, O. — Earle Johnson, državni direktor zrakoplovstva, je izdal prepoved za nočno vožnjo letal nad državo Ohio, razen v posebnim dovoljenjem.

MADRID, ŠPANIJA. — Vlada je ustavila plovbo vseh tujih ladij proti ameriški obali. Vlada ni navedla vzroka. Razlaga se v kratkem, da bo Španija zavzela kako določeno v tej vojni.

WASHINGTON. — Vojni oddelek vlade kliče v službo izkušene in telefonske inženirje. Potrebuje se jih v deželi in v tujini.

LONDON. — Nenavadno živahna akcija angleških podmornic v sredozemskem morju kaže, da skuša osiše poslati ojačenja v Afriko. Verjetno je, da bosta Nemčija in Italija skušali Tripolitanijsko.

WASHINGTON. — Premogarska unija in jeklarke družbe so podpisale pogodbo, ki daje zaprt delavnic v premogorjih, obratujejo jeklarke družbe.

NEW YORK. — Radio iz Londona naznanja, da je Hitler vse svoje divizije v Jugoslaviji premestiti na druge fronte, ki so vojaško "manj vredne" in te se bodo borile proti Mihajloviću, poveljniku četašev.

Na dopust

Bencin je prišel iz Mis- sissippija na dopust k svojim starim prijateljem na 1914 Shawnee Ave. v taborišču Shelby, Miss., je na dopust A. F. Zadnik, ki je na 988 E. 77. St. za 16 dni.

Bratelj, 6316 Carl je prišel za 7 dni na dopust v taborišču Shelby, Miss.

Letna seja

društva sv. Neže št. 10. K. of O., so vabljeni na svojo letno, ki se bo vršila v sredo, 17. decembra v stari šoli sv.

NOVI GROBOVI

Anton Ponikvar

Za srčno hibo je umrl Anton Ponikvar, star 60 let. Doma je bil iz Velikega Vasovnika, fara Rob, odkoder je prišel v Cleveland pred 38 leti. Zadnjih 31 let je bil zaposlen pri Lamson & Sessions na 63. cesti. Tukaj zapušta žalostno soprogo Ano, rojeno Bečaj, tri sinove: Antona, Johna in Louisa in tri hčere: Anna Story, Frances in Elizabeth. Bil je član društva Srca Jezusovega. Pogreb bo v četrtek zjutraj ob devetih iz hiše žalosti, 966 E. 141. St. v cerkvi Marije Vnebovzete in na Kalvarijo pod vodstvom Zakrajškovega pogrebnega zavoda. Naj počiva v miru, preostaliim sožalje.

Andrej Oberstar

V ponedeljek ob 11. ponoči je umrl v Emergency bolnišnici Andrej Oberstar, star 69 let. Stanoval je na 19319 Cherokee Ave. Pogreb ima v oskrbi Grdinov pogrebni zavod. Čas pogreba še ni določen.

Nikolaj Ribič

Včeraj dopoldne je umrl na svojem domu Nikolaj Ribič, stanujoč na 14118 Sylvia Ave. rodom Hrvat, doma iz sela Bukove, okraj Karlovac. Star je bil 59 let in zaposlen 35 let v Cleveland Electric Illuminating Co. V Ameriki je bil 40 let. Njegova soproga Olga je doma iz Zagorja. Bil je član društva Zvezda, št. 14 HBZ. Truplo bo ležalo v Grdinovem pogrebni zavodu do pogreba, ki bo v petek ob 9:30 dopoldne v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti.

John Petručić

Včeraj dopoldne je umrl v Lakeside bolnišnici John Petručić, samec, star 56 let. Doma je bil iz sela Dubravci, okraj Karlovac. V Ameriki je došel leta 1904. Stanoval je pri družini Maričić na 1134 E. 63. St. Bil je član društva sv. Josipa, št. 99 HBZ. Tukaj zapušta brata Stefana, v stari domovini pa brata in dve sestri. Truplo bo ležalo v Grdinovem pogrebni zavodu do pogreba, ki bo v četrtek ob devetih v cerkvi sv. Pavla na 40. cesti.

Nov prosekutor

Včeraj je bil zopet imenovan en mestni policijski prosekutor in sicer Charles Carr, demokratski vodja v 17. (zamorski) vardi. Še eno mesto je prazno in tega bo morda dobil kak Slovenec.

Praznovanje rojstnega dne

Mr. Anthony Zalar, 1384 E. 171. St., praznuje danes svoj 67. rojstni dan. Številni prijatelji mu pošiljajo čestitke in voščila še na mnogo let zdravja.

Cleveland se pripravlja za zračne napade

V Clevelandu so se začeli včeraj z vsoto resnostjo trenirati za varstvo v slučaju zračnih napadov. Zupan Lausche je izjavil, da je Cleveland z okolico v tem oziru daleč pred drugimi mesti v osrednjem zapadu.

25 policijskih kapetanov in višjih činovnikov je začelo včeraj s tečajem, da se priučijo vsem potrebnim v slučaju napadov. Ti bodo potem dali pouk kakim 30.000 stražnikom, ki bodo izbrani iz vojnih veterani- nov.

Treniranje vodi podpolkovnik Robert Jamison, rezervni armadni častnik.

Rešitev uganke

Torej kakaj nekateri lovci uravnavajo svoj prihod z lova tako, da pridejo domov samo ponoči? To uganke sta pravilno rešila samo Mike Jalovec in Martin Kolar. Toda bogne daj, da bi bila sama pri tem kaj prizadeta! Povedala sta, da pridejo oni loveti, ki nič ne ustrele, z lova domov ponoči zato, da jih sosedje ne vidi, da so prišli prazni. S tem se prikrivajo veliko na izgovarjanju.

Japonska vlada svari narod pred dolgo in hudo vojno

Armadno in mornariško poveljstvo japonske vlade je izdalo na narod svarilo pred so- vražnimi podmornicami, ki pre- žijo ob japonskem obrežju ter da naj se narod pripravi na dolgo vojno, v kateri bodo so- vražne podmornice in letala igrala glavno vlogo.

Japonska vlada je v vidnih skrbih pred ofenzivo zavezni- kov, v kateri so letala in pod- mornice potopile na tisoče ja- ponskih vojakov, ki so bili na poti na bojno pozorišče.

Ameriška letala in holandske podmornice so dozdaj v skupni akciji potopile osem japonskih transportnih ladij, polnih voja- štv, ki je bilo na poti na Fili- pine in na Manilo.

TE DRŽAVE SO ZDAJ V VOJNI

V tem svetovnem meteu so naslednje države uradno v vojni. Na strani zaveznikov so: Zed. države, Anglija, Rusija, Kanada, Avstralija, Nova Zelandija, Kitajska, Costa Rica, Panama, Nicaragua, El Salvador, Honduras, Haiti, Dominikanska republika, Guatemala, Južna Afrika, Kuba, Svobodna Francija, Grška, Nizozemska, Vzhodne Indije, Belgija, Poljska.

Na strani osiše so: Nemčija, Italija, Japonska, Mančukuo, Madžarska, Romunska, Finska, Slovaška.

Božičnica št. 10 SZZ

Nocoj priredi podružnica št. 10 Slovenske ženske zveze bo- žičnico za članice mladinskega oddelka v Slovenskem domu na Holmes Ave. Vabi se vse članice in tudi odrasli oddelke lahko prisostvuje lepi zabavi. Prišel bo tudi Santa Claus, ki je že poslal brzojav iz severnega te- čaja, da pride en teden pred časom nalašč za pridne članice št. 10, ki so v preteklem letu večkrat imele lep nastop v na- rodnih nošah. Pridite vse!

2,729 mrtvih pri prvem napadu Japoncev; 6 ladij je bilo potopljenih

Vojni oddelek urgira kongres, naj vpelje registracijo moških

Washington.—Vojni oddelek vlade apelira na kongres, naj uredi vse potrebno, da se prične z registracijo vseh moških od 18. do 64 leta, oba vključno. Med temi naj bi bili moški od 19. do 44. leta obvezni za vojaško službo.

Registracija moških od 21. do 35. leta, ki je bila izvršena lansko leto, je pokazala 17.500.000 moških. Dodatna registra- cija bo dala najmanj 41.000.000 moških. Od teh bi jih bilo ka- kih 7.500.000 sposobnih za vo- jaško službo, dasi se takega šte- vila ne namerava poklicati pod orožje.

Počakajte še!

Ker so začeli prihajati v naš urad rojaki, ki bi se radi regi- strirali, naj bo na tem mestu po- vedano, da glede tega ni še no- bene postave. Predlog, da se re- gistrirajo vsi moški od 18. do 64. leta, je šel v kongresnih od- sekah. Kadar bo in če bo sprejet ta predlog, bomo že pravčasno poročali in tudi navedli prostor, kje se bo treba registrirati. Be- rite časopis in se ravnajte po tem.

Dr. sv. Ane št. 4 SDZ

To največje društvo pri SDZ ima za leto 1942 sledeč odbor: Predsednica Julia Brezovar, podpredsednica Jennie Stanonik, tajnica Mary Bradač, 1153 E. 167. St., zapisničarka Geneve- fa Zupan, blaginjičarka Jose- phine Orazem, rediteljica Mary Pristov, nadzornice: Ana Erbe- žnik, Jennie Suvak, Rose L. Er- ste; društveni zdravniki: vsi slo- venski zdravniki iz okolice; za- stopnica za konferenco in za klub društev SND Ana Erbe- žnik; zastopnica za prosvetni klub SND Mary Tekavec, zastop- nice za skupna društva fare sv. Vida Jennie Brodnik in Paulina Zigman, zastopnica za jug. relief Mary Bradač, zastopnice za jug. relief (slovenske župnije) Julia Brezovar, Mary Skul, Mary Tekavec.

Calumet, Mich.—Zadnje dni je v Laurium umrla žena Jo- seph Vidoša, stara 66 let. Za- pušča družino. — V Raymoun- townu je pa umrl Louis Jenič, star 63 let.

Mornariški tajnik Knox, ki se je vrnil s Havajev, daje popolno poročilo o izgubah prvi dan napada Japoncev na pristanišče Pearl.

NADČLOVEŠKI POGUM AMERIŠKIH FANTOV JE REŠIL MORNARICO

Washington, 15. dec. — Mornariški tajnik je danes podal v javnost poročilo glede izgub, ki so jih utrpeli Zed. države v nede- ljo 8. decembra, ko so Japonci v nenadnem napadu bombardirali pristanišče Pearl na Havajih. Izgubljena je bila bojna ladja Ari- zona in pet drugih bojnih ladij. Ubitih je bilo pa 91 častnikov in 2.638 mornarjev. Japonci so pri tem izgubili, kolikor je znanega tri podmornice in 41 letal.

Knox je povedal, da so bile iz- gubljene sledeče ameriške ladje: bojna ladja Arizona, ladja Utah, trije rušilci: Casin, Downes in Shaw in polagalec min Oglala. Poškodovana je bila bojna ladja Oklahoma, ki se je prevrnila, to- da se bo lahko popravila.

"Vse drugo pacifično ladjevje s svojimi nosilci letal, težkimi križarkami, rušilci in lahki- mi križarkami ter podmornicami je nepoškodovano. Križari po mor- ju in išče sovražnika," je izjavil Knox.

Ranjenih v tem napadu je bi- lo 20 častnikov in 636 mornar- jev. Da je bilo toliko mornarjev ubitih je bil največ vzrok ta, ker se je večina ladij prevrnila in moštvo ni imelo časa za reši- tev.

Japonci so poslali v napad od 150 do 300 bojnih letal. Ob ča- su napada ni bilo nobeno ameri- ško letalo v zraku na patrulji. Knox je tudi povedal, da je ar- mada izgubila precej letal in da je bilo nekaj hangarjev uniče- nih. Toda vsa škoda je že po- pravljena in nadomeščena.

Japonci so imeli očividni na- men, da uničijo ameriško vojno mornarico takoj prvi dan vojne, kar se jim je pa izjalovilo, je za- trdil Knox.

Knox tudi trdi, da se je v tem nenadnem napadu od strani Ja- poncev, ameriško moštvo sijajno obnašalo in pokazalo neprimeren pogum, tako tekoma napada kot potem, ko je bila treba gasiti po- žare in izvrševati rešila dela. Nagla akcija ameriškega moštva je rešila mnogo življenj in mno- go materiala. Manj kot štiri mi- nute po nepričakovanem napadu Japoncev, so se grmele ameriške baterije proti sovražnim leta- lom. Sekundo potem je že tre- ščilo prvo japonsko letalo na tla.

Knox nato pripoveduje o posa- meznih hrabrih činih ameriških fantov, ki so pri tej priliki poka- zali, da imajo res jeklene živce. Tako opisuje Knox slučaj neke- ga kapitana, ki mu je šrapnel razparal trebuh. Toda ni pustil, da bi ga odnesli na varno, am- pak je še dalje dajal povelja. Ko je začel že krov goreti in sta ga hotela dva častnika rešiti, jima je ukazal, naj se rešita sama.

Nek topničar je sam streljal s svojim pet palčnim protizračnim topom, ko je bilo vseh njegovih 10 tovarišev ubitih. Del je kro- glo v top, pomeril in sprožil. Po tretjem strelu ga je eksplozija vrgla v morje, odkoder so ga re- šili.

Možje, katerim so se ladje po- greznile pod nogami, so poskaka- li v morje, kjer je bila oljna po- vršina en sam goreč pekel in so plavali do drugih ladij ter takoj

zopet stopili v akcijo. Ti bi se bili lahko rešili na suho, ker je bil pomol samo par jardov proč. Nek častnik je ležal ob času napada v bolnišnici. Ko je zasli- šal signal o napadu, je skočil s postelje, pahnol od sebe bolničar- ke in tekel v pristanišče na svo- jo ladjo.

Nek mlad rezervni poročnik je skočil v motorni čoln, dobil štiri moše in je začel križariti po pristanišču med švigajočimi šrapneli in bombami. Ti možje so rešili več kot 100 mornarjev iz vode.

Nek mornar je bil ob času na- pada zaprt za kazen v stražnici na ladih. Razpčeta se je bomba in raztrgala vrata ječe. Mornar je planil ven in naravnost na svoje mesto pri topu.

Posadke so zapustile ladjo in poskakale v morje šele v zadnjem trenutku, ko ni bilo nobenega upanja več, da bo ladja vzdrže- la na vodi. Mesto da bi si po- iskali varno zavetje in si posuši- li obleko, so takoj zavzeli posto- janke, kjerkoli so mogli.

Več teh izgubljenih ladij je bilo v pristanišču v popravilu in zato niso mogle stopiti ob čas napada v akcijo, kot bi sicer.

Ameriška mornarica je v pol- ni meri pokazala polno sodelova- nje v času sile. Posadke naših bojnih ladij so pokazale svojo brezprimerno hrabrost in po- gum, s katerim so šle v akcijo, ne zmečec se za nevarnost. Juna- štvo teh ameriških fantov bo za- pisano za vedno v analih ameri- ške bojne mornarice.

K molitvi

Članice društva Carniola Hive, št. 493 T. M., so prošene da pridejo nocoj ob 7:30 v Za- krajškov pogrebni zavod, 6016 St. Clair Ave., da pomolijo ob krsti sestre Mary Pižem. — Pridejo naj tudi članice Mari- jine Družbe fare sv. Vida ob istem času.

18c za vodne račune ostane za pol leta

Utilitetni direktor Young je naznanil, da bo ostalo 18 cen- tov za 1.000 kubičnih čevljev na vodnih računih do 30. junija prihodnjega leta. S tem asse- smentom se vzdržuje naprava za čiščenje odvodnih kanalov.

Zaroka

Mr. in Mrs. Anton Gradišar, 1139 Addison Rd. naznanjata, da se je zaročila njiju hčerka Anne Marie s korporalom Vic- tor J. Bole iz 5806 Bonna Ave., ki je bil na dopustu iz taborišča Shelby, Miss.

Seja združenih zborov

Združeni mladinski pevski zborji imajo sejo v sredo večer ob 7:30 v SND na St. Clair Ave.

"AMERIŠKA DOMOVINA"

AMERICAN HOME
SLOVENIAN DAILY NEWSPAPER5117 St. Clair Avenue Cleveland, Ohio
Published daily except Sundays and Holidays

NAPOČNINA:
Za Ameriko in Kanado, na leto \$5.50. Za Cleveland, po pošti, celo leto \$7.00.
Za Ameriko in Kanado, pol leta \$3.50. Za Cleveland, po pošti, pol leta \$3.50.
Za Cleveland, po razmašalcih: celo leto \$5.50; pol leta \$3.00.
Za Evropo, celo leto, \$7.00.
Posamezna številka, 3c.

SUBSCRIPTION RATES:
United States and Canada, \$5.50 per year; Cleveland, by mail, \$7.00 per year.
U. S. and Canada, \$3.00 for 6 months; Cleveland, by mail, \$3.50 for 6 months.
Cleveland and Euclid, by carrier \$5.50 per year, \$3.00 for 6 months.
European subscription, \$7.00 per year.
Single copies, 3c.

Entered as second-class matter January 5th, 1908, at the Post Office at Cleveland, Ohio, under the Act of March 3d, 1878.

83 No. 292 Tue., Dec. 16, 1941

Le čevlje sodi naj kopitar

To se pravi, da mizar ne bo učil čevljarja, kako naj šiva čevlje, ta pa tudi ne bo učil mizarja, kako naj drži oblič. Z drugo besedo: vsak stan pozna le svoje delo najbolje.

To bi naj si predvsem zapomnil kongres Zed. držav, ki zdaj vije roke nad porazom v pristanišču Pearl na Havajih na 8. decembra. Predvsem naj bi se zavedal ameriški kongres tega, da moramo biti v vojni pripravljeni ne samo na zmage, ampak tudi na poraze, dasiravno ne more biti drugače, kot da bo končna zmaga na naši strani.

Po našem mnenju je najboljša, da prepustimo vojno našemu generalnemu štabu. Ta je zato treniran in izkušen, da bo vodil vojno, ne pa ameriški kongres ali politikarji.

Ameriški kongres vpilje, ker se je japonskim bombnikom posrečilo priti do pristanišča Pearl in tam metati bombe na ladje in strateške postojanke. Pravijo, zakaj da ni ameriška bojna sila prva začela streljati na Japonce. Pri tem pa naši kongresniki očitno pozabljajo, da takrat nismo bili še v vojni z Japonci. Recimo, da bi bili naši bombniki prestigili Japonce pred Havaji in jih začeli obsipati z bombami. Stavimo, da bi radi tega nastal v kongresu tak vik in krik, da nikdar tega. Poveljnik, ki bi bil ukazal tak napad, bi bil križan. Rekli bi, da je on kriv, da je prišlo do vojne z Japonci, ker jih je napadel brez izzivanja.

Treba je namreč vedeti, da so se prav takrat vršila v Washingtonu z japonskimi zastopniki pogajanja za mir in nihče ni mislil, da hoče Japonska s tem samo pridobiti na času, da se pripravi na udar. Če bi bili mi udarili prvi, bi bili Japonci kričali, da smo jih preslepili, ker smo se pogajali za mir, v istem času pa zahrbtno udarili po nepripravljenih Japoncih.

Toda ameriška vlada je pokazala, da res ni hotela vojne in je poskušala vse v svoji moči, da se ji izogne. Udarila je šele nazaj potem, ko so prvi napadli Japonci. To čakanje je bilo sicer trenutno porazno za nas, toda s tem smo pa vsemu svetu pokazali, da naša politika ni napadalna, ampak samo obrambna.

Kongres bo storil veliko pametneje, ako prepusti vojno vrhovnemu poveljniku Rooseveltu in njegovemu generalnemu štabu. Da je to edino pravilno imamo zgled v Nemčiji. In da bi bilo to edino pametno nam kaže poraz Francije, kjer so imeli glavno besedo politični žonglerji. ... Tudi Rusija je sprevidela, da se razumejo na vojno samo generali in ne politični komisarji. V finski vojni so imeli glavno besedo politični komisarji, zato pa ruska vojska ni mogla nikamor naprej, dokler ni Stalin poslal politične komisarje iz armade domov.

Kako narobe prav je imel ameriški kongres, ko se je vtaknil v vojaške zadeve kaže tudi to, da je leta 1939 zavrnil prošnjo generalnega štaba, ki je zahteval \$5,000,000 za utrdbe na otoku Guam. Vrhovno poveljstvo ameriške armade je zahtevalo teh pet milijonov in Rooseveltova administracija je to toplo priporočala. Toda poslanska zbornica je z 205 proti 168 glasovom to zavrgla. 138 republikanskih poslancev in 64 demokratov je glasovalo proti. Od vseh ohijskih poslancev je glasoval za predlog samo poslanec Kirwan iz Youngstowna.

Kako so se naši cenjeni poslanci takrat razumeli na vojno strategijo kaže dejstvo, da je otok Guam še padel Japoncem v roke, kot trdijo poročila. Če bi bili poslanci glasovali za denar, da se utrdi otok, bi morda ne padel Japoncem v roke.

Zato pa imamo dovolj vzroka, da svetujemo kongresu, naj prepustimo bojevanje takim, ki so poklicani in trenirani za to. Kongres naj gleda samo na to, da bo preskrbel armada dovolj topov, bombnikov, tankov in ladij, drugo bo pa že naša bojna sila opravila in prepričani smo, da bo dobro opravila.

Da se ne pozabi. . .

Nekaj tednov prej je dobilo uredništvo "Novice" oster ukor, ker je poročalo, da je bila "Edinost" zaplenjena trikrat v enem tednu. In teden zatem so bile pa "Novice" zaplenjene radi literarnega članka o "Slovenski Benečiji," to je ozemlje s slovenskim prebivalstvom, ki ga je Avstrija odstopila Italiji leta 1866. Članek je pisal, da so bili ti kraji od nekaj slovenski in prefekt, ki je "Novice" zaplenil je rekel, da je bil članek nevaren javnemu miru.

V tistem času je dobil urednik svoj drugi ukor in ko je bil časopis ponovno zaplenjen na 29. septembra, je prefekt 4. oktobra urednika odstavil. Ko je časopis prošil za priznanje novega uradnika, je bila prošnja odbita in list je bil prisiljen prenehati izhajati.

Eno leto pozneje je bil suspendiran največji slovenski časopis v Julijski Krajini, tržaška "Edinost," ki je dve leti prej praznovala 50 letnico obstoja ter je bil najstarejši časopis v Julijski Krajini. Vzrok suspendacije je bila nedolžna vest o smrti tolminskega dekana Ivana Rejca, ki je bila priobčena v listu 4. septembra 1928.

En mesec pozneje, to je 9. oktobra 1928 je zadel ista usoda "Goriško stražo." Zadnja številka revije "Gospodarski list" je izšla v februarju 1928. Prav takrat je vlada po-

BESEDA IZ NARODA

Pomen Slovenske šole SND in nje božičnica

Cleveland, Ohio. — Slovenska šola S. N. Doma na St. Clair Ave., si že osemnajsto leto prizadeva naučiti nekaj tu rojene mladine slovenskih staršev slovenskega jezika. Ta mladina naj bi bila v našem ameriško-slovenskem javnem življenju kot posamezni členi velike verige, ki naj spaja starejšo generacijo z mlajšo; da bi se priučili v toliko slovenskega jezika, da bi znali citati in razumeli pomen, da bi znali uporabiti znanje in zaklade, ki so konservirani in nakopičeni v slovenskih knjigah, revijah in drugih dokumentih; da bi znali te duševne zaklade pravilno tolmačiti v angleščini amerikanem in drugim, takrat, ko pride prilika in potreba za to. Da bi se seznanili z našo zgodovino in kaj povedati, kogar to zanima, kaj smo Slovenci in odkod smo prišli.

Slovenska šola je in bi morala biti podlaga vsemu drugemu prizadevanju v našem javnem življenju, tako pevskim zborom, dramskim skupinam, bratskim podpornim organizacijam in podrejenim društvom in vsemu drugemu našemu ameriško-slovenskemu javnemu gibanju. Če bi se mladina naučila citati in pisati slovensko, za kar bi morali predvsem skrbeti starši, bi lahko še dolgo let naročali in citali slovenske časopise in revije, ki nas družijo kot eno veliko družino v velikem svetu in nas krepi v duhu pravega amerikanizma, kar nam je drago. Koncem konca pa je tudi lepo za vsakega, ki hoče veljati za izobraženega, da zna še kakšen drugi jezik poleg angleščine in tak jezik bi moral priti v poštev v našem slučaju najprvo materin jezik, jezik roditeljev, dedov ali pradedov. Jaz nikakor ne vidim umestno in ne vzroka, da bi tako hitro pozabili jezik svojega rodu, ko ni vzroka za to. Če je sedaj na obzorju v Evropi mirno, moramo mi tukaj v Ameriki, ki smo še svobodni, skrbeti toliko bolj za ohranitev, razvoj in življenje našega rodu. Kdo ve, če kdaj ne pride preobrat na tak način, da bo šla naša ameriško-slovenska mladina nazaj v Evropo v slovenske kraje graditi domove in živeti, kar sedaj tako neumljeno uničuje sovražnik.

Srečal sem že ljudi, ki pravijo da bi bilo najbolje, da Slovenci kot narod čimprej izginemo s površja, ker nimamo nobene bodočnosti itd. Vidite, to so male duše, so obupanci in naši sovražniki, ki mnogo več škodijo našemu skupnemu življenju, kot pa koristijo. Taki ljudje tudi mnogo škodijo našim bratskim podpornim organizacijam in vsem drugim kulturnim ustanovam. Zato nikar ne sledite takim zapeljivim sugestijam. Poglejte okrog sebe druge narodnostne skupine, kot na primer Angleže, Irce, Nemce, Čeha itd., ko medseboj še vedno gojijo tukaj v Ameriki razne svoje tradicije in te javno kažejo ob vseh mogočih prilikah ostalim Amerikanem, pa jih ni prav nič sram tega. Ravno tako imamo vse pravice in prilike tudi Slovenci, da ohranimo še nekaj let naše tradicije in stvari, kar vse skupaj le bogati Ameriko kot celoto, ne pa da ji kje kaj škoduje. Mi hočemo biti dobri Amerikanci in ostali bomo tudi v resnici koristni celoti, čimveč bomo znali in porabili vse dobre strani naših prednikov h gradnji celote.

Slovenska šola S. N. Doma na St. Clair Ave. s svojimi učenci vprizori v nedeljo 21. dec. ob 3.

uri popoldne lepo igro "Šola v nebesih," v treh dejanjih, pod režijo učiteljice Mrs. Mary Ivanush. Poleg igre pa bodo podane tudi razne deklamacije, petje itd. Zvečer bo pa ples pri katerem igra Johnny Peconov orkester, ki vsem zelo uganja. Vstopnina je samo 35c za popoldne in zvečer.

Popoldne po igri nastopi tudi Miklavž, ki bo razdelil darila učencem Slovenske mladinske šole in vsakomur drugemu, če bodo darila pravočasno dostavljena v Dom in z naslovom, komu naj odda.

Ker bo letošnji Miklavž nastopil v novi obleki, najlepši ki jo zmora Cleveland, ste vabljeni v drugi dokumenti; da bi znali te duševne zaklade pravilno tolmačiti v angleščini amerikanem in drugim, takrat, ko pride prilika in potreba za to. Da bi se seznanili z našo zgodovino in kaj povedati, kogar to zanima, kaj smo Slovenci in odkod smo prišli.

Slovenska šola S. N. Doma na St. Clair Ave. s svojimi učenci vprizori v nedeljo 21. dec. ob 3.

uri popoldne lepo igro "Šola v nebesih," v treh dejanjih, pod režijo učiteljice Mrs. Mary Ivanush. Poleg igre pa bodo podane tudi razne deklamacije, petje itd. Zvečer bo pa ples pri katerem igra Johnny Peconov orkester, ki vsem zelo uganja. Vstopnina je samo 35c za popoldne in zvečer.

Popoldne po igri nastopi tudi Miklavž, ki bo razdelil darila učencem Slovenske mladinske šole in vsakomur drugemu, če bodo darila pravočasno dostavljena v Dom in z naslovom, komu naj odda.

Ker bo letošnji Miklavž nastopil v novi obleki, najlepši ki jo zmora Cleveland, ste vabljeni v drugi dokumenti; da bi znali te duševne zaklade pravilno tolmačiti v angleščini amerikanem in drugim, takrat, ko pride prilika in potreba za to. Da bi se seznanili z našo zgodovino in kaj povedati, kogar to zanima, kaj smo Slovenci in odkod smo prišli.

Slovenska šola S. N. Doma na St. Clair Ave. s svojimi učenci vprizori v nedeljo 21. dec. ob 3.

uri popoldne lepo igro "Šola v nebesih," v treh dejanjih, pod režijo učiteljice Mrs. Mary Ivanush. Poleg igre pa bodo podane tudi razne deklamacije, petje itd. Zvečer bo pa ples pri katerem igra Johnny Peconov orkester, ki vsem zelo uganja. Vstopnina je samo 35c za popoldne in zvečer.

Popoldne po igri nastopi tudi Miklavž, ki bo razdelil darila učencem Slovenske mladinske šole in vsakomur drugemu, če bodo darila pravočasno dostavljena v Dom in z naslovom, komu naj odda.

Ker bo letošnji Miklavž nastopil v novi obleki, najlepši ki jo zmora Cleveland, ste vabljeni v drugi dokumenti; da bi znali te duševne zaklade pravilno tolmačiti v angleščini amerikanem in drugim, takrat, ko pride prilika in potreba za to. Da bi se seznanili z našo zgodovino in kaj povedati, kogar to zanima, kaj smo Slovenci in odkod smo prišli.

Slovenska šola S. N. Doma na St. Clair Ave. s svojimi učenci vprizori v nedeljo 21. dec. ob 3.

uri popoldne lepo igro "Šola v nebesih," v treh dejanjih, pod režijo učiteljice Mrs. Mary Ivanush. Poleg igre pa bodo podane tudi razne deklamacije, petje itd. Zvečer bo pa ples pri katerem igra Johnny Peconov orkester, ki vsem zelo uganja. Vstopnina je samo 35c za popoldne in zvečer.

Popoldne po igri nastopi tudi Miklavž, ki bo razdelil darila učencem Slovenske mladinske šole in vsakomur drugemu, če bodo darila pravočasno dostavljena v Dom in z naslovom, komu naj odda.

Ker bo letošnji Miklavž nastopil v novi obleki, najlepši ki jo zmora Cleveland, ste vabljeni v drugi dokumenti; da bi znali te duševne zaklade pravilno tolmačiti v angleščini amerikanem in drugim, takrat, ko pride prilika in potreba za to. Da bi se seznanili z našo zgodovino in kaj povedati, kogar to zanima, kaj smo Slovenci in odkod smo prišli.

Slovenska šola S. N. Doma na St. Clair Ave. s svojimi učenci vprizori v nedeljo 21. dec. ob 3.

uri popoldne lepo igro "Šola v nebesih," v treh dejanjih, pod režijo učiteljice Mrs. Mary Ivanush. Poleg igre pa bodo podane tudi razne deklamacije, petje itd. Zvečer bo pa ples pri katerem igra Johnny Peconov orkester, ki vsem zelo uganja. Vstopnina je samo 35c za popoldne in zvečer.

Popoldne po igri nastopi tudi Miklavž, ki bo razdelil darila učencem Slovenske mladinske šole in vsakomur drugemu, če bodo darila pravočasno dostavljena v Dom in z naslovom, komu naj odda.

Ker bo letošnji Miklavž nastopil v novi obleki, najlepši ki jo zmora Cleveland, ste vabljeni v drugi dokumenti; da bi znali te duševne zaklade pravilno tolmačiti v angleščini amerikanem in drugim, takrat, ko pride prilika in potreba za to. Da bi se seznanili z našo zgodovino in kaj povedati, kogar to zanima, kaj smo Slovenci in odkod smo prišli.

Slovenska šola S. N. Doma na St. Clair Ave. s svojimi učenci vprizori v nedeljo 21. dec. ob 3.

nja je bil že pri nas. Ko sem ga po našem običaju najprej pozdravil, sem ga tudi povabil, da stopi v hišo. A on pa je imel še nekaj opravka na avtu in izpod sedea je privlekel precejšen zavoj in ga izročil meni. Seveda meni ni treba dvakrat reči in vzel sem ga. Odprl sem in zagledal, da je bilo nekaj takega, ki ima "100 prufov." No, potem smo pa le šli v hišo in sem Jožetu povedal, da naj si najprej malo odpočije. Podal se je v pogovor z mojo družino in jaz pa z mojima nečakoma, ki sta bila že prej pri nas.

Ko si je Jože malo odpočil, je pa moral biti meni na razpolago, da mi pove, kaj je kaj novega, sicer sem dobro poučen o tem, ker redno dobivam Ameriško Domovino vsak dan, pa vseeno sem hotel zvedeti še bolj natančno, ker veste, meni je Cleveland druga stara "kontra," kajti iz starega kraja sem prišel najprej v Cleveland, tam sem delal 21 let, tam sem se oženil in tam se mi je rodilo deset otrok in tam imam tudi še precej prijateljev naših rojakov, ki smo delali skupaj. Kako bi me ne zanimalo kaj več zvedeti o njih.

Vedel sem, da mi bo g. Gornik povedal marsikaj zanimivega, saj sem že večkrat čital dopise, ki jih je napisal Jožetov oče, zato sem sklepal, da je tudi poznan. Ker sem pa tudi vedel, da je g. Gornik potreben tudi dobrega počitka smo se že pozno v noč podali k počitku.

Naslednjega dne pa se je g. Gornik podal v spremstvu našega Billija in hčerke Josephine v bližnje mesto Turner, ki je oddaljeno od nas osem milj. Jože, pa nikar nič ne poveje, ko boš to bral, kakšno je to mesto. Kar si šel iskat, to si pa dobil. Tako smo imeli tisti dan zopet nekaj veselih uric tako, da je bilo res kratkočasno bivati v družbi g. Gornika, le žal da mu je bil čas tako nakratko odmerjen. Drugi dan je bila pa nedelja in smo šli k maši. Ko mi je Jože povedal, da spada k društvu sv. Vida sem takoj vedel, da hodi tudi v cerkev in je bil tudi takoj pripravljen, da gre z mano.

Ker pa g. Gornika ni zanimalo polje in farma sploh, mu torej nismo imeli kaj drugega pokazati, ker drugega pri nas ni. Takrat je bil ravno 4. julij in smo imeli kar dva dni "Rodeo" in indijanske ples, lovili so divje konje, hahalj in še več drugih indijanskih običajev. Zato sem bil pa tudi naročil sinu Billiju, da je odpeljal Mr. Gornika, da si je ogledal Indijance in njih običaje, da bo vsaj vedel kaj je to in bo tudi vedel kaj povedati od divjega zapada. Jože je že nekam spremilj barve, a vseeno se ni izdal, da se boji Indijancev, zato je privolil in Billijem sta se odpeljala v 60 milj oddaljeno indijansko naselbino ali rezervacijo.

Ko sta se zvečer vrnila domov, je bil videti g. Gornik prav zadovoljen. Ne vem pa ali je bil zadovoljen zato, ker se ni pred odhodom izdal, da se boji Indijancev, ali zato, ker jih je videl. Eno je bilo gotovo. Tudi to vem, da se mu je indijanska uniforma dopadla, ker se je celo še sam opravičil v indijansko oblečo in se dal tudi slikati. Saj vem, da bo tam kazal sam svoje slike.

Približal pa se je tudi že čas našega odhoda proti Clevelandu. Jože me je že vprašal, kedaj odrinemo in seveda sem mu povedal, da kadar ga je volja, ker to le on najbolje ve. Povedal pa sem mu tudi, da bi rad pol dneva ostal v Duluthu, Minn., kjer imam brata in ga nisem videl že 40 let in v nedeljo bomo šli pa na piknik skupnih društev fare sv. Vida, kjer bo vseh dobrote tega sveta na razpolago. Jože mi pravi, saj imam tudi jaz nekaj naročil za Duluth, pa se odpravimo jutraj.

To je bilo v torek, ko smo se odpravili na pot. Za mambo pa še nismo vedeli ali bo šla ali ne, ker smo ji vsi prigovarjali, da naj raje ostane doma, ker ni prav trdnega zdravja in vožnja bi bila precej naporna zanje, ker je avto samo za dva človeka. Ker sem jo pa opazil, da se skrivaj nekaj odpravlja, sem jo na le vprašal: "No, mati, kaj boš naredila, ali greš z nami?" Ona ni pa kar kratko pove: "Kaj misliš, da boš šel sam?" Nič ni pomagalo, ko sem ji prigovarjal, da bo vožnja preveč naporna zanje. Rekla mi je, da naj nič preveč ne skrbim zanje in da hoče tudi ona v Cleveland, ker da ima tukaj več zlahte kot pa jaz.

Torej naslednjega dne smo se zgodaj odpravili na pot proti Clevelandu. Šlo je hitro naprej, kajti z vsako miljo, ki smo jo prevozili, smo bili bližje Clevelandu. Naše ceste so gladke in g. Gornik je tudi hitro vozil, da šlo kar naprej med 60 in 65 milj na uro. Spotoma nismo doličali govori, le sem in tja je voznik vprašal, če je vse "O.K." Prevozili smo bili že kakih 240 milj in prišli smo na mejo Montane in N. Dakote. Sonce je vedno bolj pripekalo in zaželel sem si bi kakšne tolažbe za moj notranji ustroj. Ko smo se peljali mimo napisu "Gas ahead," to je bilo znamenje, da bi se dobila kaj tolažbe za hudo žejo, sem bil že naprej opomnil, a ni nič pomagalo, kajti peljali smo se kar mimo in postal sem bil nepotrpežljiv, da sem pričel že bolj naglas protestirati.

(Dalje prihodnjic)

Kanadski državni davek na cigarete pa je dvakrat večji kot v Zed. državi in sicer znaša \$6.00 na tisoč cigaret.

To pa res ni prav!

"Oh vendar no," kaj slišim. Pri meni se je zgledala oseba, ki se neumorno trudi za mladinski zbor v naši sredi tukajle na St. Clairju. To je: za mladinski pevski zbor "Slavčki." Povedala mi je da zgleda tako, kakor da bo ta zbor prenehal peti lepe pesmice. Povedala mi je, da se starši za to ne zanimajo, da bi otrokom navdihovali poguma, da bi se udeleževali skupnih vaj. Starši se ne udeležujejo sej, je rekla: "Potem je pa ravno tako kot je z našo godbo sem rekel." Mladina je bila navajena, da je dobila od staršev najprvo nasvet in pogum, da je začela eno in drugo kulturno delo, pa naj bo to petje ali pa godba, oboje je kulturno in potrebno, narod oboje potrebuje, zakaj naj bi take ustanove ne nadaljevale z našo pomočjo!

Mladinski zbori! S kakšnim veseljem in pompom smo jih organizirali in tudi poslušali s početka. Sedaj zgleda, da smo se jih malo naveličali, kakor je navada za vsako stvar, da se je prej ali slej naveličamo in se znjo utrudimo.

In no, sedaj pa malo pogledimo v stvar bolj iz one kulturne stra-

ni. Ali ni pesem naše največje narodno bogastvo, s katerim se kulturno lahko povsod in vselej ponosimo! Ali nam ni tudi poznano, da smo narod, ki rad peva in poje. Ali niso nam nezabni pesniki pesem sadili v srca zato, da bi ta pesem ostala nam zato da bi nas ohranila narodno zavedne in vstrajne? Oh seveda! Kadar bomo začeli zamerjati še našo slovensko pesem, potem bo pa tudi zatoni solnce "slovenstva" in narodnost se bo morala uleči v hladni grob. Ali to hočemo? Ali je to naš namen, kar kažemo s tem, da se vedno ne zanimamo za lepo našo pesem? Greh, narodni greh bo to, če to hočemo in posebno še za to, ker se je začela naša mladina, kateri je bodočnost našega naroda! Kaj vendar mislimo! Zakaj to!

V kolikor mi je znano potom razgovora z osebami, katere se zelo zanimajo za to, da bi zbor Slavčkov deloval naprej, je temu vzrok nek nesporazum, ki se je vmešal v to stvar med te peveci in pevačice in starše, da so zgodili tisto navdušenje za nadaljevanje, na drugi strani je pa tudi to, kar že iz skušnje vem, da se po nekaj času navdušenje ohladimo ne oziraje se kako dobra stvar je pred nami.

Bilo tako ali drugače, mladinski pevski zbor "Slavčki" naj se naprej pojo! "Zakaj ne bi peli in bili veseli" in bili znjimi veseli tudi starši. Kakor vse sedaj kaže od ene strani, se gre na tem, da se v domovini prepriči, da vselej neha slovenska pesem; tukaj pa, se lahko prosto gibljemo vsaj upamo, da se bomo tudi se v bodoče v svojih narodnih običajih, in mi bi sedaj cineali in poslušali to, kar je vedno bilo drago in sveto našim ljudem v domovini in po širnemu svetu, kjerkoli se je nahajala skupina naših ljudi. O, kako bi bili mi graje vredni, če bi se ne zanimali za našo pesem še nadalje in bi radi kakšne male sebičnosti. To se zgoditi ne sme. Dokler je mogoče otroke držati da bi jim kaj vjam, se morajo tudi starši za to zanimati, jim prigovarjati in jih spodbujati.

S pesmijo se podaljšuje naša slovenska reč v Ameriki in govorim na naše pesnike in domovino obenem. Kaj si naj mislimo boljega, hvala Bogu, da živimo v deželi, kjer lahko to vsimo. Graje in sicer velike graje bi bili vredni, če bi opustili.

P. S. Pričakujemo pa lahko da se bo vsa naša narodna stvar nekoliko omejila ali da bo na to prišlo malo cenzure radi vojnega stanja. V tem se bomo pa ravnali po določilih in ukazih in kor bodo prišla. Do tedaj pa skušajmo ohraniti vse dosežene narodno sodelovanje, ki nas spominjalo na našo domovino in na pesnike ter pionirje, ki so na narodno stvar živeli in delali s trudom in požrtvovalnostjo, kar je narod zajemal svojo kulturo in ostal do sedaj kakor je.

Kakor slišim se ne gre pri našem pevskem zboru, kateremu podpornik sem bil deloma tudi jaz, se ne gre na tem, da bi prešli, kaj še, zbor ima lepo bogajno ki presega \$500.00. Kar je treba je to, da se starši začnejo zanimati in navduševati otroke da ne izgube veselja.

V kolikor mi je znano, se vršila glavna seja tega zbora "Slavčkov" v torek 16. t. m. greč v dvorani S. N. D. na St. Clair Ave. šte. 4 staro poslopje. Tedi si lahko izvolite odbor na bodoče leto in naredite smernice za bodoče sodelovanje. Starši so vlnudno vabljeni, da poslušajo to zborovanje, ker je vse odvisno le od staršev, otroci bomo storili kakor bodo starši svetovali.

To sem napisal na nasvet tedaj, katerim je veliko na tem, da mladinski pevski zbor še v bodoče deloval. S tem se pa popolnoma strinjam tudi sam. Zelo obilo uspeha, potem pa tudi vse sele božične praznike.

Anton Grdina

Give the gift that signifies America is not to be caught napping.

DEFENSE BONDS AND STAMPS

SATAN IN IŠKARIOT

Po nemškem izvirniku K. Mays

...žali bodo naše stvari, im zelo važne, da, svete. ...brat ve, da nas bodo ...poslali v večna lovišča ...kake, kakršni smo bili v ...zdrave in močne in ...z vsem našim oro- ...pa zato, da bomo v več- ...stih močni in dobro ...stregli njihove- ...poglavju. Zaslovel bo ...velikega Manitoua po ...kah.

...so Komančem naše ...stakljive. Zastržili jih ...! Komanči torej ...bomo vse vzeli na ...seboj, kar nam dajo v

Winnetou dobro pozna ...razore rdečih ljudi. Da- ...bodo svojemu pogla- ...govni služabniki bomo, ...kar prinesejo s se-

...pred, dupljo sta ...koraki so prihajali. ...sem šepnil. "Straža se

...Komanča sta prišla, pre- ...sedla pred dup- ...puške v roke in nas ...prejinja straža je od- ...jadi je bilo vse manj. ...stebelca je še vrge- ...raznikov na ogenj, za- ...je, zasvetilo se je po- ...genj je pojmal in v ...nutah, ugasnil. Sede-

...ni več slepil ogenj, ...videli po dolini. Te- ...je zunaj, po nebu so se ...klaki, le tu pa tam je ...zvezda. Komanča ...štiri metre oddalje- ...da smo ju videli.

...re smo čakali, pa si ...osmuknil vezi. Pois- ...je, da bi prerezal na- ...sem ga ustavil. ...potrebujemo za ujet-

...Winnetou si je mislil, da bo ...tako —.

...rdečkarja tamle! ...napasti in ga omotiti, kakor ...smo tale dva?"

...Ne. Krog poglavarja ležijo ...njegovi bojovníki tako nagosto, ...da bi jih zbudili, če bi se plazil- ...li k njemu."

...Skrjimo se v grob pa poča- ...kajmo!" sem svetoval.

...Da!" je pritrdil Winnetou. ...Najbolje je. Počakajmo, da ...vidimo, kaj bodo počeli, ko opa- ...zijo beg."

...Odlezli smo po dolini. ...Grob je bil precej oddaljen ...od tabora, niso nas mogli vide- ...ti. Odmaknili smo ploščo, zle- ...zli v votlino pa ploščo spet po- ...maknili nazaj. Ni bilo lahko. ...Skala sicer ni bila pretežka za ...nas tri, pa premalo prostora je ...bilo v grobu, da bi razvili vse ...moči. Po mnogih trudi in na- ...porih je bila plošča spet na ...svojem mestu.

...Votlina je segala precej da- ...leč v skalo, pa nizka je bila. V ...kotu so ležali ostanki Močne ...roke in tesno smo se morali sti- ...sniti, da nismo prišli okostnja- ...ku preblizu. Prijetno ni bilo, ...zato pa je bilo varno. Potro- ...nobi ali gnilobi ni dišalo, votli- ...na je bila suha in zračna, ker ...je bil gornji del razpoke odprt. ...Truplo ni trohnelo, le posušilo ...se je.

...Tesno drug ob drugem smo ...čepeli in čakali. Priznam, da ...sem bil precej razburjen. Saj ...je naše življenje viselo na ni- ...ti.

...Nobeden ni zinil besede, čas ...je lezel po polzevo in celo več- ...nost se nam je že zdela, da če- ...pimo in čakamo. Kaki dve uri ...je še bilo do dneva, straža, ki ...smo jo napadli, je bila zadnja.

...Pa čas je le mineval. Sedel ...sem spredaj pri plošči in pre- ...žal skozi ozko špranjo po tabo- ...ru.

...Dalje prihodnjič

...

...

...

...

...

...

...

...

Govor predstavnika slovenskega razumništva

Konec.

Kakor v dobi sreče, smo Slo- venci v uri nesreče pričali za usodno, nerazdružljivo poveza- nos s Hrvati in Srbi. Država, ki se je žrtvovala in se dnevno žrt- vuje v herojskem odporu in junaški borbi za demokracijo in svobodo, si je pridobila ugle- dno mesto v zboru dostojnih na- rodov. Voditelji te države, ki so jo krmarili v vojni, uživajo brezpogojno zaupanje Sloven- cev, Hrvatov in Srbov. Ne bo se posrečilo sovražniku, da nas razdvoji, da loči Slovence od Hrvatov od Srba. Sile pekla ne bodo zmogle, in naj se poslu- žijo še tako prefinjenih sred- stev intrige in še tako nasilnih sredstev uničevanja. Jugosla- vija bo zopet vstala, lepša in močnejša, ostvarili bomo nov svet, občečloveški in človečan- ski red, v katerem ne bo sužnja ne gospodarja, ne izkoriščane- ga ne izkoriščevalca. Za ta pre- rojeni svet, ki nas popelje v no- ve Zarije Vidove, mro danes najboljši sinovi Evrope, za nje- ga veljajo prerokbe besede naj- boljšega sinu slovenske mater Prešerna:

Največ sveta otrokom sliši sla- ve, tje bomo našli pot, kjer nje si- novi si prosti vol'jo vero in postave.

Bog živi Srbe, Hrvate in Slo- vence. Bog živi veliko demo- kratsko Jugoslavijo!

Govor ministra g. Sava Kosa- novića

Glavni govornik na svečani prireditvi je bil minister g. Sava Kosanović, ki je med dru- gim dejal, da je zelo ginjen pri svojem bivanju sredi med na- šim svetom v Chicagu. Da ima občutek, kakor da bi se vrnil v domovino. To kaže, da Jugos- lavija ni mrtva! Visek ima, da tam, kjer je svoboda, tam je tudi zveza s starim krajem. G. Kosanović nadaljuje, da čuti,

kako jugoslovansko izseljeni- štvo želi v tem trenutku dati moralno pomoč svoji stari do- movini. Pravilo v politiki je: nikdar ne stori tistega, kar so- vražnik želi. Sovražnik želi že dvajset let spore, zlom in smrt Jugoslavije; pa ne samo smrt nos s Hrvati in Srbi. Država, ki se je žrtvovala in se dnevno žrt- vuje v herojskem odporu in junaški borbi za demokracijo in svobodo, si je pridobila ugle- dno mesto v zboru dostojnih na- rodov. Voditelji te države, ki so jo krmarili v vojni, uživajo brezpogojno zaupanje Sloven- cev, Hrvatov in Srbov. Ne bo se posrečilo sovražniku, da nas razdvoji, da loči Slovence od Hrvatov od Srba. Sile pekla ne bodo zmogle, in naj se poslu- žijo še tako prefinjenih sred- stev intrige in še tako nasilnih sredstev uničevanja. Jugosla- vija bo zopet vstala, lepša in močnejša, ostvarili bomo nov svet, občečloveški in človečan- ski red, v katerem ne bo sužnja ne gospodarja, ne izkoriščane- ga ne izkoriščevalca. Za ta pre- rojeni svet, ki nas popelje v no- ve Zarije Vidove, mro danes najboljši sinovi Evrope, za nje- ga veljajo prerokbe besede naj- boljšega sinu slovenske mater Prešerna:

Največ sveta otrokom sliši sla- ve, tje bomo našli pot, kjer nje si- novi si prosti vol'jo vero in postave.

Bog živi Srbe, Hrvate in Slo- vence. Bog živi veliko demo- kratsko Jugoslavijo!

Govor ministra g. Sava Kosa- novića

Glavni govornik na svečani prireditvi je bil minister g. Sava Kosanović, ki je med dru- gim dejal, da je zelo ginjen pri svojem bivanju sredi med na- šim svetom v Chicagu. Da ima občutek, kakor da bi se vrnil v domovino. To kaže, da Jugos- lavija ni mrtva! Visek ima, da tam, kjer je svoboda, tam je tudi zveza s starim krajem. G. Kosanović nadaljuje, da čuti,

kako jugoslovansko izseljeni- štvo želi v tem trenutku dati moralno pomoč svoji stari do- movini. Pravilo v politiki je: nikdar ne stori tistega, kar so- vražnik želi. Sovražnik želi že dvajset let spore, zlom in smrt Jugoslavije; pa ne samo smrt nos s Hrvati in Srbi. Država, ki se je žrtvovala in se dnevno žrt- vuje v herojskem odporu in junaški borbi za demokracijo in svobodo, si je pridobila ugle- dno mesto v zboru dostojnih na- rodov. Voditelji te države, ki so jo krmarili v vojni, uživajo brezpogojno zaupanje Sloven- cev, Hrvatov in Srbov. Ne bo se posrečilo sovražniku, da nas razdvoji, da loči Slovence od Hrvatov od Srba. Sile pekla ne bodo zmogle, in naj se poslu- žijo še tako prefinjenih sred- stev intrige in še tako nasilnih sredstev uničevanja. Jugosla- vija bo zopet vstala, lepša in močnejša, ostvarili bomo nov svet, občečloveški in človečan- ski red, v katerem ne bo sužnja ne gospodarja, ne izkoriščane- ga ne izkoriščevalca. Za ta pre- rojeni svet, ki nas popelje v no- ve Zarije Vidove, mro danes najboljši sinovi Evrope, za nje- ga veljajo prerokbe besede naj- boljšega sinu slovenske mater Prešerna:

Največ sveta otrokom sliši sla- ve, tje bomo našli pot, kjer nje si- novi si prosti vol'jo vero in postave.

Bog živi Srbe, Hrvate in Slo- vence. Bog živi veliko demo- kratsko Jugoslavijo!

Govor ministra g. Sava Kosa- novića

Glavni govornik na svečani prireditvi je bil minister g. Sava Kosanović, ki je med dru- gim dejal, da je zelo ginjen pri svojem bivanju sredi med na- šim svetom v Chicagu. Da ima občutek, kakor da bi se vrnil v domovino. To kaže, da Jugos- lavija ni mrtva! Visek ima, da tam, kjer je svoboda, tam je tudi zveza s starim krajem. G. Kosanović nadaljuje, da čuti,

kako jugoslovansko izseljeni- štvo želi v tem trenutku dati moralno pomoč svoji stari do- movini. Pravilo v politiki je: nikdar ne stori tistega, kar so- vražnik želi. Sovražnik želi že dvajset let spore, zlom in smrt Jugoslavije; pa ne samo smrt nos s Hrvati in Srbi. Država, ki se je žrtvovala in se dnevno žrt- vuje v herojskem odporu in junaški borbi za demokracijo in svobodo, si je pridobila ugle- dno mesto v zboru dostojnih na- rodov. Voditelji te države, ki so jo krmarili v vojni, uživajo brezpogojno zaupanje Sloven- cev, Hrvatov in Srbov. Ne bo se posrečilo sovražniku, da nas razdvoji, da loči Slovence od Hrvatov od Srba. Sile pekla ne bodo zmogle, in naj se poslu- žijo še tako prefinjenih sred- stev intrige in še tako nasilnih sredstev uničevanja. Jugosla- vija bo zopet vstala, lepša in močnejša, ostvarili bomo nov svet, občečloveški in človečan- ski red, v katerem ne bo sužnja ne gospodarja, ne izkoriščane- ga ne izkoriščevalca. Za ta pre- rojeni svet, ki nas popelje v no- ve Zarije Vidove, mro danes najboljši sinovi Evrope, za nje- ga veljajo prerokbe besede naj- boljšega sinu slovenske mater Prešerna:

Največ sveta otrokom sliši sla- ve, tje bomo našli pot, kjer nje si- novi si prosti vol'jo vero in postave.

Bog živi Srbe, Hrvate in Slo- vence. Bog živi veliko demo- kratsko Jugoslavijo!

Govor ministra g. Sava Kosa- novića

Glavni govornik na svečani prireditvi je bil minister g. Sava Kosanović, ki je med dru- gim dejal, da je zelo ginjen pri svojem bivanju sredi med na- šim svetom v Chicagu. Da ima občutek, kakor da bi se vrnil v domovino. To kaže, da Jugos- lavija ni mrtva! Visek ima, da tam, kjer je svoboda, tam je tudi zveza s starim krajem. G. Kosanović nadaljuje, da čuti,

kako jugoslovansko izseljeni- štvo želi v tem trenutku dati moralno pomoč svoji stari do- movini. Pravilo v politiki je: nikdar ne stori tistega, kar so- vražnik želi. Sovražnik želi že dvajset let spore, zlom in smrt Jugoslavije; pa ne samo smrt nos s Hrvati in Srbi. Država, ki se je žrtvovala in se dnevno žrt- vuje v herojskem odporu in junaški borbi za demokracijo in svobodo, si je pridobila ugle- dno mesto v zboru dostojnih na- rodov. Voditelji te države, ki so jo krmarili v vojni, uživajo brezpogojno zaupanje Sloven- cev, Hrvatov in Srbov. Ne bo se posrečilo sovražniku, da nas razdvoji, da loči Slovence od Hrvatov od Srba. Sile pekla ne bodo zmogle, in naj se poslu- žijo še tako prefinjenih sred- stev intrige in še tako nasilnih sredstev uničevanja. Jugosla- vija bo zopet vstala, lepša in močnejša, ostvarili bomo nov svet, občečloveški in človečan- ski red, v katerem ne bo sužnja ne gospodarja, ne izkoriščane- ga ne izkoriščevalca. Za ta pre- rojeni svet, ki nas popelje v no- ve Zarije Vidove, mro danes najboljši sinovi Evrope, za nje- ga veljajo prerokbe besede naj- boljšega sinu slovenske mater Prešerna:

Največ sveta otrokom sliši sla- ve, tje bomo našli pot, kjer nje si- novi si prosti vol'jo vero in postave.

Bog živi Srbe, Hrvate in Slo- vence. Bog živi veliko demo- kratsko Jugoslavijo!

Govor ministra g. Sava Kosa- novića

Glavni govornik na svečani prireditvi je bil minister g. Sava Kosanović, ki je med dru- gim dejal, da je zelo ginjen pri svojem bivanju sredi med na- šim svetom v Chicagu. Da ima občutek, kakor da bi se vrnil v domovino. To kaže, da Jugos- lavija ni mrtva! Visek ima, da tam, kjer je svoboda, tam je tudi zveza s starim krajem. G. Kosanović nadaljuje, da čuti,

kako jugoslovansko izseljeni- štvo želi v tem trenutku dati moralno pomoč svoji stari do- movini. Pravilo v politiki je: nikdar ne stori tistega, kar so- vražnik želi. Sovražnik želi že dvajset let spore, zlom in smrt Jugoslavije; pa ne samo smrt nos s Hrvati in Srbi. Država, ki se je žrtvovala in se dnevno žrt- vuje v herojskem odporu in junaški borbi za demokracijo in svobodo, si je pridobila ugle- dno mesto v zboru dostojnih na- rodov. Voditelji te države, ki so jo krmarili v vojni, uživajo brezpogojno zaupanje Sloven- cev, Hrvatov in Srbov. Ne bo se posrečilo sovražniku, da nas razdvoji, da loči Slovence od Hrvatov od Srba. Sile pekla ne bodo zmogle, in naj se poslu- žijo še tako prefinjenih sred- stev intrige in še tako nasilnih sredstev uničevanja. Jugosla- vija bo zopet vstala, lepša in močnejša, ostvarili bomo nov svet, občečloveški in človečan- ski red, v katerem ne bo sužnja ne gospodarja, ne izkoriščane- ga ne izkoriščevalca. Za ta pre- rojeni svet, ki nas popelje v no- ve Zarije Vidove, mro danes najboljši sinovi Evrope, za nje- ga veljajo prerokbe besede naj- boljšega sinu slovenske mater Prešerna:

Največ sveta otrokom sliši sla- ve, tje bomo našli pot, kjer nje si- novi si prosti vol'jo vero in postave.

goči nasprotnike svobode, a ti so vsi tisti, ki delajo proti slo- gi med Srbi, Hrvati in Sloven- ci. Minister g. Sava Kosanović je končal svoj govor s pozivom vsem Srbom, Hrvatom in Slo- vencem k slogi in sodelovanju, sledeč besedam velikega ameri- škega predsednika Lincolna, ki je v časih meščanskih vojn v državi povzdigoval idejo edin- stva in sloge.

Prihod hrvatskega bana

Med govornim ministru g. Ko- sanovića je stopil v dvorano hr- vatski ban dr. Ivan Šubašić v spremstvu gg. Petra Radića in Bogdana Radića, burno pozdrav- ljen. Po govoru ministra g. Ko- sanovića je prof. g. Zvetina pred- stavil bana, ki je nato imel krat- tek nagovor, v katerem je med drugim dejal, da je danes po- trebno graditi bodočnost našega naroda v Jugoslaviji z našim kmetom na čelu: k človečanstvu, k svobodi in k pravici. Na tem temelju je mogoče zgraditi mo- čno Jugoslavijo. Hrvatski narod noče ničesar drugega kakor svo- jo svobodo in svojo srečo v skup- ni državi Jugoslaviji, v kateri bo živel svoboden hrvatski narod s svobodnim srbskim in svobodnim slovenskim narodom v enako- pravnici državi Jugoslaviji. To mi vsi hočemo, to je naša sreča, to je naša bodočnost. Nam vsem je treba velika domovina, kjer bo naša skupna moč branila skupno ognjišče. Ban je obsodil tiste, ki skušajo prinesiti spor in sovraštvo med Srbe, Hrvate in Slovence in pozval vse, naj žive v slogi, sodelovanju in ljubezni, kajti tekmovali moramo med se- boj v plemenitosti in bratski lj- ubezni, ne pa v stvarjanju sovra- štva in nesloge.

Obisk hrvatskega bana dr. Ivana Šubašića v Chicagu

Chicagu, 30. novembra (JCO). — Ban Hrvatske dr. Ivan Šuba- šić nadaljuje s svojimi obiski hr- vatskemu izseljeništvu v Zdru- ženih državah. Cilj teh obiskov je, kakor je znano, direktno spoznavanje bana z izseljeništvom in njegovimi življenjskimi okol-

no. Banov govor je bil navdušeno pozdravljen, zlasti, ko je mimo pozdravov predsedniku Zdruze- nih držav in Anglije poslal sr- čno topel pozdrav bratskemu ruskomu narodu, ki se bori za svobodo vseh zaslužjenih nara- dov.

Po obisku proslave Dneva Ze- dinjenja je ban prisostvoval sve- čani večerji, ki so jo Hrvati Chi- caga priredili v njegovo čast v hotelu Sherman in ki ji je pris- ostvovalo petsto oseb in na kateri je govorilo pet in trideset govor- nikov v imenu vseh hrvatskih društev iz Chicaga, Milwaukee-a, Gary, Jellietta in Indian Har- bour-a, ki so v svojih govorih najtopleje pozdravili bana ter mu obljubili vso podporo in so- delovanje v smislu njegovih idej, izraženih v govoru v Pittsburghu kakor tudi v govoru istega dne v Chicagu. Vsi so poudarili, da hr- vatski narod razume načelo, ki ga ban razglasa: "svoboden hr- vatski narod v svobodni skupno- sti s svobodnimi Srbi in svobod- nimi Slovenci v Jugoslaviji."

Nenavadna usoda oporoke

Leta 1916 je italijanski vojak Federico Piccone iz mesta Ales- sandrije napisal oporoko, v ka- teri je določil za dediča svojega znatnega imetja svojega sestro Guglielmino, ki pa naj bi dve- ma ostalima bratoma izplačala določene vsote. Ko se je vojna končala, se je Piccone vrnil živ in zdrav domov, o oporoki, ki jo je sestra hranila doma, ni bilo nobenega nadaljnjega govora. Pred šestimi leti so našli Picco- neja, ki je ostal samec, umorje- nega. Tega umora še do danes niso pojasnili, vendar pa na se- stro in oba brata ni padel sum.

Guglielmina je oporoko pred- ložila sodišču, a listina je zbuja- la pomisleke, kajti v sredini je imela tri široke luknje, spodaj

pa je bila spraskana, tako da je del podpisa manjkal. Še preden se je sodišče odločilo, je Gugliel- mina, osem dni po svojem bratu, umrla. Dediči njenih zahtev so postali nje mož in njeni otroci. Proti tem pa sta vložila tožbo oba Picconejeva brata. Navaja- la sta, da predložena listina za- volje svojih poškodb ne more ve- ljati za polnovredno oporoko, ra- zen tega pa je gotovo brat sam dokument tako poškodoval. Mor- da mu je postalo žal, da je se- stro določil za glavnega dediča, oba brata pa odpravil z manjši- ma vsotama. Pravda o tej stva- ri se je vlekla pet let. Sedaj pa so sodni izvedenci ugotovili ne- kaj nepričakovanega: poškodbe v oporoki so povzročile žuželke, ki rade grizejo papir. To mne- nje si je osvojilo tudi sodišče in je oporoko proglasilo za velja- vno.

Na tem zboru, v American- Bohemian Hallu je ban imel ve- lik govor, ki je bil burno po- zdravljen. V svojem govoru je zlasti razložil teoretski pojem svobode, človeka posameznika v razmerju z narodom in naroda do narodov. V zvezi s tem je ban prikazal stoletno borbo Srbov, Hrvatov in Slovencev za svobodo in tudi pri tej priliki poudaril, da je cilj hrvatskega naroda, ki ga on zakonito predstavlja: svobo- den hrvatski narod v svobodni hrvatski domovini, svoboden srbski narod v svobodni srbski domovini in svoboden slovenski narod v svobodni slovenski do- movini, vsi skupaj pa v veliki skupnosti Južnih Slovanov, v Jugoslaviji. Ban je obsodil tako- imenovano neodvisno hrvatsko državo rekoč: "da je to užalitev, ki sta jo hrvatskemu narodu prinesla Hitler in Mussolini."

Potem je pozval ameriške Hrva- te, naj bodo verni svoji novi do- movini Ameriki in njenemu predsedniku Rooseveltu, ki želi osvoboditi ves svet tiranije, te- me in sužnosti. Ban je podrobno razložil vlogo hrvatskega in vse- ga izseljenišstva v današnjih okoliščinah, rekoč, da bodo ame- riški Srbi, Hrvati in Slovenci napravili največjo uslugo svojo- mu narodu in državi Jugoslaviji, če bodo zvesti svoji novi domovi- ni ter aktivno in vdano pomaga- li v vseh njenih naporih za osvo- bojenje narodov vsega sveta iz klešč hitlerizma in fašizma, zla- sti pa tistega naroda, ki mu po svojem rojstvu in po svojih ču- stvih pripadajo.

Te banove besede je posebej poudaril čikaški tisk, ki meni, da so take izjave in pozivi zelo koristni z ozirom na dejstvo, da Amerika polaga veliko pažnjo na vdanost vseh izseljeniški sku- pin v velikem delu ameriške na- rodne obrambe.

Banov govor je bil navdušeno pozdravljen, zlasti, ko je mimo pozdravov predsedniku Zdruze- nih držav in Anglije poslal sr- čno topel pozdrav bratskemu ruskomu narodu, ki se bori za svobodo vseh zaslužjenih nara- dov.

Po obisku proslave Dneva Ze- dinjenja je ban prisostvoval sve- čani večerji, ki so jo Hrvati Chi- caga priredili v njegovo čast v hotelu Sherman in ki ji je pris- ostvovalo petsto oseb in na kateri je govorilo pet in trideset govor- nikov v imenu vseh hrvatskih društev iz Chicaga, Milwaukee-a, Gary, Jellietta in Indian Har- bour-a, ki so v svojih govorih najtopleje pozdravili bana ter mu obljubili vso podporo in so- delovanje v smislu njegovih idej, izraženih v govoru v Pittsburghu kakor tudi v govoru istega dne v Chicagu. Vsi so poudarili, da hr- vatski narod razume načelo, ki ga ban razglasa: "svoboden hr- vatski narod v svobodni skupno- sti s svobodnimi Srbi in svobod- nimi Slovenci v Jugoslaviji."

Nenavadna usoda oporoke

Leta 1916 je italijanski vojak Federico Piccone iz mesta Ales- sandrije napisal oporoko, v ka- teri je določil za dediča svojega znatnega imetja svojega sestro Guglielmino, ki pa naj bi dve- ma ostalima bratoma izplačala določene vsote. Ko se je vojna končala, se je Piccone vrnil živ in zdrav domov, o oporoki, ki jo je sestra hranila doma, ni bilo nobenega nadaljnjega govora. Pred šestimi leti so našli Picco- neja, ki je ostal samec, umorje- nega. Tega umora še do danes niso pojasnili, vendar pa na se- stro in oba brata ni padel sum.

Guglielmina je oporoko pred- ložila sodišču, a listina je zbuja- la pomisleke, kajti v sredini je imela tri široke luknje, spodaj

pa je bila spraskana, tako da je del podpisa manjkal. Še preden se je sodišče odločilo, je Gugliel- mina, osem dni po svojem bratu, umrla. Dediči njenih zahtev so postali nje mož in njeni otroci. Proti tem pa sta vložila tožbo oba Picconejeva brata. Navaja- la sta, da predložena listina za- volje svojih poškodb ne more ve- ljati za polnovredno oporoko, ra- zen tega pa je gotovo brat sam dokument tako poškodoval. Mor- da mu je postalo žal, da je se- stro določil za glavnega dediča, oba brata pa odpravil z manjši- ma vsotama. Pravda o tej stva- ri se je vlekla pet let. Sedaj pa so sodni izvedenci ugotovili ne- kaj nepričakovanega: poškodbe v oporoki so povzročile žuželke, ki rade grizejo papir. To mne- nje si je osvojilo tudi sodišče in je oporoko proglasilo za velja- vno.

Na tem zboru, v American- Bohemian Hallu je ban imel ve- lik govor, ki je bil burno po- zdravljen. V svojem govoru je zlasti razložil teoretski pojem svobode, človeka posameznika v razmerju z narodom in naroda do narodov. V zvezi s tem je ban prikazal stoletno borbo Srbov, Hrvatov in Slovencev za svobodo in tudi pri tej priliki poudaril, da je cilj hrvatskega naroda, ki ga on zakonito predstavlja: svobo- den hrvatski narod v svobodni hrvatski domovini, svoboden srbski narod v svobodni srbski domovini in svoboden slovenski narod v svobodni slovenski do- movini, vsi skupaj pa v veliki skupnosti Južnih Slovanov, v Jugoslaviji. Ban je obsodil tako- imenovano neodvisno hrvatsko državo rekoč: "da je to užalitev, ki sta jo hrvatskemu narodu prinesla Hitler in Mussolini."

Potem je pozval ameriške Hrva- te, naj bodo verni svoji novi do- movini Ameriki in njenemu predsedniku Rooseveltu, ki želi osvoboditi ves svet tiranije, te- me in sužnosti. Ban je podrobno razložil vlogo hrvatskega in vse- ga izseljenišstva v današnjih okoliščinah, rekoč, da bodo ame- riški Srbi, Hrvati in Slovenci napravili največjo uslugo svojo- mu narodu in državi Jugoslaviji, če bodo zvesti svoji novi domovi- ni ter aktivno in vdano pomaga- li v vseh njenih naporih za osvo- bojenje narodov vsega sveta iz klešč hitlerizma in fašizma, zla- sti pa tistega naroda, ki mu po svojem rojstvu in po svojih ču- stvih pripadajo.

Te banove besede je posebej poudaril čikaški tisk, ki meni, da so take izjave in pozivi zelo koristni z ozirom na dejstvo, da Amerika polaga veliko pažnjo na vdanost vseh izseljeniški sku- pin v velikem delu ameriške na- rodne obrambe.

Banov govor je bil navdušeno pozdravljen, zlasti, ko je mimo pozdravov predsedniku Zdruze- nih držav in Anglije poslal sr- čno topel pozdrav bratskemu ruskomu narodu, ki se bori za svobodo vseh zaslužjenih nara- dov.

Po obisku proslave Dneva Ze- dinjenja je ban prisostvoval sve- čani večerji, ki so jo Hrvati Chi- caga priredili v njegovo čast v hotelu Sherman in ki ji je pris- ostvovalo petsto oseb in na kateri je govorilo pet in trideset govor- nikov v imenu vseh hrvatskih društev iz Chicaga, Milwaukee-a, Gary, Jellietta in Indian Har- bour-a, ki so v svojih govorih najtopleje pozdravili bana ter mu obljubili vso podporo in so- delovanje v smislu njegovih idej, izraženih v govoru v Pittsburghu kakor tudi v govoru istega dne v Chicagu. Vsi so poudarili, da hr- vatski narod razume načelo, ki ga ban razglasa: "svoboden hr- vatski narod v svobodni skupno- sti s svobodnimi Srbi in svobod- nimi Slovenci v Jugoslaviji."

Nenavadna usoda oporoke

Leta 1916 je italijanski vojak Federico Piccone iz mesta Ales- sandrije napisal oporoko, v ka- teri je določil za dediča svojega znatnega imetja svojega sestro Guglielmino, ki pa naj bi dve- ma ostalima bratoma izplačala določene vsote. Ko se je vojna končala, se je Piccone vrnil živ in zdrav domov, o oporoki, ki jo je sestra hranila doma, ni bilo nobenega nadaljnjega govora. Pred šestimi leti so našli Picco- neja, ki je ostal samec, umorje- nega. Tega umora še do danes niso pojasnili, vendar pa na se- stro in oba brata ni padel sum.

Guglielmina je oporoko pred- ložila sodišču, a listina je zbuja- la pomisleke, kajti v sredini je imela tri široke luknje, spodaj

pa je bila spraskana, tako da je del podpisa manjkal. Še preden se je sodišče odločilo, je Gugliel- mina, osem dni po svojem bratu, umrla. Dediči njenih zahtev so postali nje mož in njeni otroci. Proti tem pa sta vložila tožbo oba Picconejeva brata. Navaja- la sta, da predložena listina za- volje svojih poškodb ne more ve- ljati za polnovredno oporoko, ra- zen tega pa je gotovo brat sam dokument tako poškodoval. Mor- da mu je postalo žal, da je se- stro določil za glavnega dediča, oba brata pa odpravil z manjši- ma vsotama. Pravda o tej stva- ri se je vlekla pet let. Sedaj pa so sodni izvedenci ugotovili ne- kaj nepričakovanega: poškodbe v oporoki so povzročile žuželke, ki rade grizejo papir. To mne- nje si je osvojilo tudi sodišče in je oporoko proglasilo za velja- vno.

Na tem zboru, v American- Bohemian Hallu je ban imel ve- lik govor, ki je bil burno po- zdravljen. V svojem govoru je zlasti razložil teoretski pojem svobode, človeka posameznika v razmerju z narodom in naroda do narodov. V zvezi s tem je ban prikazal stoletno borbo Srbov, Hrvatov in Slovencev za svobodo in tudi pri tej priliki poudaril, da je cilj hrvatskega naroda, ki ga on zakonito predstavlja: svobo- den hrvatski narod v svobodni hrvatski domovini, svoboden srbski narod v svobodni srbski domovini in svoboden slovenski narod v svobodni slovenski do- movini, vsi skupaj pa v veliki skupnosti Južnih Slovanov, v Jugoslaviji. Ban je obsodil tako- imenovano neodvisno hrvatsko državo rekoč: "da je to užalitev, ki sta jo hrvatskemu narodu prinesla Hitler in Mussolini."

Potem je pozval ameriške Hrva- te, naj bodo verni svoji novi do- movini Ameriki in njenemu predsedniku Rooseveltu, ki želi osvoboditi ves svet tiranije, te- me in sužnosti. Ban je podrobno razložil vlogo hrvatskega in vse- ga izseljenišstva v današnjih okoliščinah, rekoč, da bodo ame- riški Srbi, Hrvati in Slovenci napravili največjo uslugo

Za las je manjkalo

ROMAN

Diana je prosila tako milo in ljubeznivo, da se teti nista mogli obotavljati, niti poslušati boječe oporekanje od strani markize. Toda ženski sta bili v veliki zmoti glede sodnika Galpina. Sodnik nikakor ni občutil več ljubezni do sestrične obeh tet. Zločin v Valpinsonu mu je obetal sijajno bodočnost, ako ga bo pravilno rešil. Tu je bila prilika, katero je pričakoval tekem vse svoje sodnijske kariere. Videl je pred seboj odprta vrata za povijanje v službi. Svojega lastnega prijatelja bi poslal v ječo! Kakšna zadovoljnost bo v javnosti, kako ga bodo hvalili radi njegove nepristranosti! Kako odgovoren je napram postavi, kakšne zasluge ima napram človeški družbi, napram državi! Kako bodo občudovali njegovo zmožnost, njegov pogum, ko se je drznil pritrirati pred sodišče najbolj vplivnega človeka v vsem okraju!

Toda kljub vsemu temu, kljub radosti, ki je odsevala v njegovem srcu in osebnosti čističnosti, je sodnik Galpin kmalu pronajdel, da ne sedi na rožicah, pač pa na trnju. Bil je pokoncu že od šeste ure. Ob enajstih je poslal po zapisničarja Mechineta. Oba sta se napotila proti zaporu, da nadaljujeta z zasliševanjem. Ob prihodu sodnika v ječo je ječar izročil Galpinu pismo, katero je napisal Jacques za Diana. Bila je le kratka notica, kakoršno napiše razumen jetnik, ki dobro ve, da je njegovo pisanje podvrženo cenzuri jetniških oblasti. Pismo niti zapečateni ni bilo. Glasilo se je:

"Diana, ljubica moja, misel, kako strašno žalost sem ti povzročil, me boli bolj kot vse drugo. Ali naj ti zatrdim, da sem v resnici nedolžen? Poznam te in ti ne potrebujem takega zatrdila. Postal sem žrtev usodepolnih okoliščin, ki so zapeljale pravico, da me je prišla. Toda imej upanje, boji prepričana, da pride nedolžnost na dan. Ko pride čas, mi bo mogoče vso stvar spraviti v pravilni tek. — Jacques."

"Hm!" je rekel sodnik Galpin, ko je prečital pismo. Toda očitno ga je pismo močno prevzelo.

"Kako siguren je o svoji nedolžnosti!" je govoril Galpin sam s seboj.

Toda ko je prišel pred zaporo mu je pogum zopet narastel. Galpin je premišljeval, da Jacques ni vedel, da njegova notica ne bo prišla direktno v roke naslovljenki, pač pa jo dobi najprvo v roke postava. Dejstvo, da pismo niti zapečateni ni bilo, pa mu je zopet podrlo to misel.

"Nu, bomo videli!" reče gospod Galpin, dočim je Blangin odpiral vrata.

Sodnik je kmalu dognal, da je Jacques ravno tako miren v svoji celici, kot če bi bil doma v svojem gradu Boiscoranu. Ponosno se je držal in celo prežirljivo je zrl na sodnika. Nemogoče je bilo kaj pronajti ali izveči iz njega. In ko je Galpin silil v njega, je postal trdovraten in molčec, ali pa je rekel, da mora imeti čas, da se premisli. Sodnik se je vrnil do

mov bolj obupan kot je prišel. Vse obnašanje Jacquesa mu je bilo uganka. Ah, če bi bilo mogoče slediti njegovim stopinjam!

Toda bilo je prepozno. Podrli je mostove za seboj in je bil prisiljen, da gre do konca. Da ne zgubi ugleda, za varnost njegove bodočnosti, je bilo sedaj predvsem potrebno, da gre do skrajnosti, da dožene krivdo Jacquesa. Priti mora k odprti in javni obravnavi in biti tam spoznan krivim. Ako Jacques ni spoznan krivim, tedaj je Galpin zgubljen. Bilo je to vprašanje življenja in smrti za sodnika.

In v takem razpoloženju se je nahajal sodnik Galpin, ko je dospel domov, kjer sta ga čakali gosodični Lavarande, ki sta prosila za sprejem. Galpin se je kar stresel. Bil je razburjen. Kakšen namen je pripeljal obe stari gosodični k njemu v tem trenutku? Kakšne nove zarote se kujejo proti njemu?

"Pripeljte jih k meni!", je končno zapovedal.

In prišli sta, toda precej ošabno prezrli ponudene stole. "Nikakor nisem pričakoval, da bom imel čast vašega obiskala, gosodični," je začel sodnik Galpin.

Starejša izmed obeh, gosodična Adela, ga je na kratko prekinila in rekla:

"Mislim, da ne, sodeč po dogodkih, ki ste jih pravkar povzročili."

In po teh besedah ga je začela obdelovati z jezikom, kakoršnjega so zmožne samo ženske. Očitno mu je vse izdajstvo, nerazumnost, hinavščino napram Boiscoranu. Kaj? Kako se on drzne nastopiti proti Boiscoranu, ki je bil njegov prijatelj, in ki mu je dejansko pomagal, da pride do bogate neveste? Saj je vendar s tem postal malodane član njih družine. Ali mu morda ni znano, da mora priti med sorodniki v vsakem slučaju do sporazuma, da se čuva največji sklad družine — družinska čast?

Gospod Galpin se je počutil kot oseba, na katero je padlo precej debelih kamnov iz petega nadstropja hiše. Toda ostal je kljub temu miren in se ni znal krotiti. Da, celo vprašal se je na tihiem, koliko koristi mu zna prinesiti ta nepričakovani obisk. Mogoče pride lahko do poravnave?

In kakor hitro je Adela nehala z govori in napadi, se je začel opravičevati in hinavsko risal zadrego, v katero je zašel, kako silno ga žalosti ves dogodek in prisegal je, da on nikakor ne more kontrolirati položaja, in da mu je Jacques še vedno enako dober prijatelj kot vselej.

"Če ga imate v resnici za tako dobrega prijatelja," se vtakne vmes Adela, "zakaj ga pa ne oprostite?"

"Ah, če bi mogel!"

"Potem pa vsaj dovolite, da ga v zaporu obiščejo družina in prijatelji."

"Postava mi tega ne dovoljuje. Ako je nedolžen, bo to lahko dokazal. Ako je kriv, tedaj mora priznati. V prvem slučaju bo seveda takoj oproščen, v drugem slučaju pa lahko sprejme v zaporu kogar hoče."

"In če ste v resnici tako velik njegov prijatelj, kako ste se drznili čitati njegovo pismo naslovljeno na Diana?"

"To je ena najbolj boleznih dolžnosti mojega poklica."

"Ah! In vam ta vaš poklic tudi prepoveduje, da nam izro-

čitate pismo, potem ko ste ga prečitali?"

"Da. Lahko vam pa povem vsebino pisma."

Sodnik potegne pismo iz miznice. Mlajša obeh sester, Elizabeta, ga prepiše s svinčnikom na kos papirja. Potem sta pa odšli iz sobe, ne da bi se poslovili.

Gospod Galpin je bil ves divji, ko je vzkliknil:

"Ah, stare čarovnice! Že vidim, da ne verujejo v nedolžnost Jacquesa, ker sicer se družina ne bi toliko silila, da pride k njemu v ječo. Brez dvoma mu hočejo pomagati k samomoru, da se tako izogne kazni. Toda, pri Bogu, to se ne bo zgodilo, dokler imam še jaz besedo v tej zadevi."

Odvetnik Folgat, kot smo že omenili, je bil silno razjarjen, ko je zvedel, da sta obe stari devici obiskali sodnika Galpina. Toda svoje razburjenosti ni kazal okoli. Na vsak način je bilo potrebno, da je vsaj on ostal miren v trenutkih, ki so povzročali toliko groze družini. Nasprotno pa gospod Chandore nikakor ni mogel enako dobro zakrivati svoje nevolje. Napram Diani je rekel:

"Moj dragi otrok, gotovo veš, da te na noben način nečem žaliti, toda svoje tete dobro poznaš in veš, kako so klepetave in razburljive. Sodnika Galpina bodo spravile v največjo jezo."

"In kaj za to?" reče mlado dekle. "Kdo se bo oziral na taka dejstva, ko smo prepričani, da je Jacques nedolžen!"

"Gospodičua Chandore ima prav," se oglasi zdajci odvetnik Folgat, ki je postal vdan Diani enako kot ostala družina. "Naj sta gosodični storili kar koli, položaja nista mogli poslabšati. Sodnik Galpin ostane naš najbolj nevaren nasprotnik."

Stari ata Chandore se zgane in reče:

"Toda —!"

"Oh, jaz njega nikakor ne dolžim," se oglasi mladi odvetnik. "Krive so postave, ki ga silijo, da postopa na enak način. Kako more biti sodnik pristranski v takem slučaju, od katerega je odvisna vsa njegova bodočnost? On mora gledati, da zadosti postavi kot človeški družbi..."

"Toda gospod Galpin je bil

naš prijatelj!"

"Da, in ravno to je, česar se bojim. Kakšna postane njegova usoda onega dne, ko pride nedolžnost Jacquesa na dan?"

"Nu, na vsak način bomo kmalu zvedeli, kaj sta dosegli obe ženski pri sodniku." (Dalje prihodnjic.)

PODPIRAJTE SLOVENSKE TRGOVCE

Imenik raznih društev

DRUŠTVO SV. ANTONA PADOV, ST. 138, C. K. of OHIO

Predsednik Jos. Meglich, podpredsednik John Hrovat ml., finančni tajnik John Hrovat ml., 6711 Edna Ave., zapisnikar in tajnik bolniškega oddelka Jos. Hrovat, 6731 Edna Ave., blagajnik Frank Turek. Nadzorniki: Geo. Turek, Jos. Kostanjsek, Jos. Pakj. Vratar Anton Gregorac. Društvo zboruje vsak tretji ponedeljek v

mesecu ob 7:30 zvečer v dvorani stare šole sv. Vida.

SKUPNA DRUŠTVA FARE SV. VIDA

Predsednik Louis Erste, 6205 Whitaker Ave., podpredsednik John Melle, tajnik Joseph Repar, 1101 E. 66. St.; blagajnik Frank Svevel, zapisničarica Mary Ottoničar, nadzorniki: Anthony J. Fortuna, Frances Kure, Frank Skerl. Seje se vršijo vsako četrto sredo v mesecu v dvorani stare šole sv. Vida. Društva, ki želijo sodelovati, naj izvolijo dva ali tri zastopnike in jih pošljejo na sejo, kjer bodo z veseljem sprejeti. Vse zastopnike in zastopnice se vlijudno prosi, da se redno udeležujejo seji in sponzorirajo o njih delovanju na društvenih sejah.

DRUŠTVO SV. VIDA, ST. 25 KSKJ

Predsednik Anton Šumiša, Sr., podpredsednik Joseph Gornik, tajnik Anthony J. Fortuna, 1093 E. 64th St.; blagajnik Louis Krajcar; za pregledovanje novega članstva vsi slovenski zdravniki. Društvo zboruje vsako prvo nedeljo v mesecu v spodnjih prostorih stare šole sv. Vida ob 1:30 popoldne. Mesečni assessment se začne pobirati 1:00, na domu tajnika pa vsakega 10. in 25. v mesecu. V društvo se sprejemajo novi člani in članice od 16. do 60. leta in se jim nudi pet vrst zavarovalnine od \$250.00 do \$5000.00. Bolniška podpora znaša \$7.00 ali \$14.00 na teden. V društvo se sprejemajo tudi otroci od rojstva do 16. leta. V slučaju bolezni se naj bolnik javi pri tajniku, da dobi zdravniški list in kartico in ravna naj se po pravilih Jednote.

SLOVENSKO ŽENSKO PODPORNO DRUŠTVO SRCA MARIE (stare)

Predsednica Julia Brezovar, podpredsednica Mary Grdina, prva tajnica Frances Novak, 6326 Carl Ave., telefon EN 0729; blagajničarka Catherine Perme, finančna tajnica Mary Bradač, odbornice: Mary Skulj, Anna Erbežnik, nadzornice: Louise Pika, Genovefa Zupan, Jennie Brodnik; redateljica Frances Kasunič, bolniška nadzornica Louise Pika, zastopnice za skupna društva fard sv. Vida: Mary Priestov, Mary Tekavec; za klub dru-

štev SND in konferenco SND Mary Stanonik; društveni zdravniki: dr. Seliskar, st., dr. Seliskar, ml., dr. Perme, dr. Oman, dr. Perko, dr. Opaškar. Društvo zboruje v stari šoli sv. Vida vsako drugo nedeljo v mesecu ob 2. uri popoldne. Članice se sprejemajo v društvo do 40. leta.

DR. PRESV. SRCA JEZUCOVEGA

Predsednik John Levstik, 646 East 115th St., podpredsednik Anton Hlapše, 1082 E. 72nd St.; tajnik Leo vak, 7610 Lockyear Ave., blagajnik Andrej Tekavec, 1023 E. 72nd Pl., zapisnikar Matija Oblak, 1235 E. 60th St.; nadzorniki: Frank A. Turek, Frank Petkovšek in Steve F. Pinaut; vrtar Matevž Debevo. Društveni zdravniki so vsi slovenski zdravniki. Zastopnika za Klub društev fare sv. Vida: Andrej Tekavec in Frank Petkovšek. Društvo zboruje vsako drugo nedeljo v mesecu v S. N. Domu ob 1. uri popoldne in v dvorani št. 2. V društvo se sprejema člane od 16. do 45. leta.

DRUŠTVO SV. NEŽE, ST. 139, C. K. of O.

Predsednica Mary Ivanc, podpred-

sednica Frances Baraga, tajnica Marie M. Yelitz, 1267 E. 169. St.; blagajnica Louisa Pika, blagajničarka Kattie Perme, vrtarica Frances Baraga, nadzornice: Mary Skulj, Godlar, Mrs. J. Hrovat; vodja msgr. B. J. Ponikvar; starejši šoli sv. Vida vsako tretjo nedeljo v mesecu zvečer ob osmih.

SAMOSTOJNO DRUŠTVO LOŽKA DOLINA

Predsednik Frank Baraga, 7708 year Ave.; podpredsednik John E. sovec, tajnik Frank Bavec, 1097 E. St.; blagajnik John J. Leskovar, 1097 E. St.; nadzorni odbor: Darley Ave. Nadzorni odbor: Mlakar, John Lokar in John E. Seje se vršijo vsako tretjo sredo v mesecu v S. N. Domu, soba št. 4. poslopije. Društvo sprejema nove člane od 16. do 45. leta s prostovoljno in v zdravniško preiskavo plačuje \$200 smrtnine in \$7.00 na bolniške podpore. Assessment je mesečno. Za sprejem ali prelobo članov so vsi slovenski zdravniki, nadalnje informacije se obrnejo na društvene zastopnike.

For Christmas Delivery...

\$105.00

Pri nas vam damo veliko popusto na vaš stari radio. Cene na Philco radios od 19.95 naprej.

Lahka mesečna odplačila

ODPRTO VSAK VEČER DO BOŽIČA!

NORWOOD APPLIANCE & FURNITURE

6104 St. Clair Ave. 819 East 185th St. JERRY BOHINC in JOHN SUSNIK

POSEBNO TA TEDEN

POCAHONTAS ST. 3, Shoveled Lump \$9.50

PREMIUM POCAHONTAS, Shoveled Lump..... \$10.00

ZELLE COAL CO.

18325 Buffalo Avenue IVanhoe 2525 PHILLIP ZELLE, lastnik

Najboljšo Garancijo Zavarovalnine Jamci Vam in Vašim Otrokom

KRANJSKO-SLOVENSKA KATOLIŠKA JEDNOTA

Najstarejša slovenska podpora organizacija v Ameriki... Posluje že 47. leto

Članstvo 37,000 Premoženje \$4,500,000

Solventnost K. S. K. Jednote znaša 125.19%

Če hočete dobro sebi in svojim dragim, zavarujte se pri najboljši, posrejeni in nadsolventni podporni organizaciji,

KRANJSKO-SLOVENSKE KATOLIŠKE JEDNOTE

kjer se lahko zavarujete za smrtnine, razne poškodbe, operacije, protibolezni in onemoglosti.

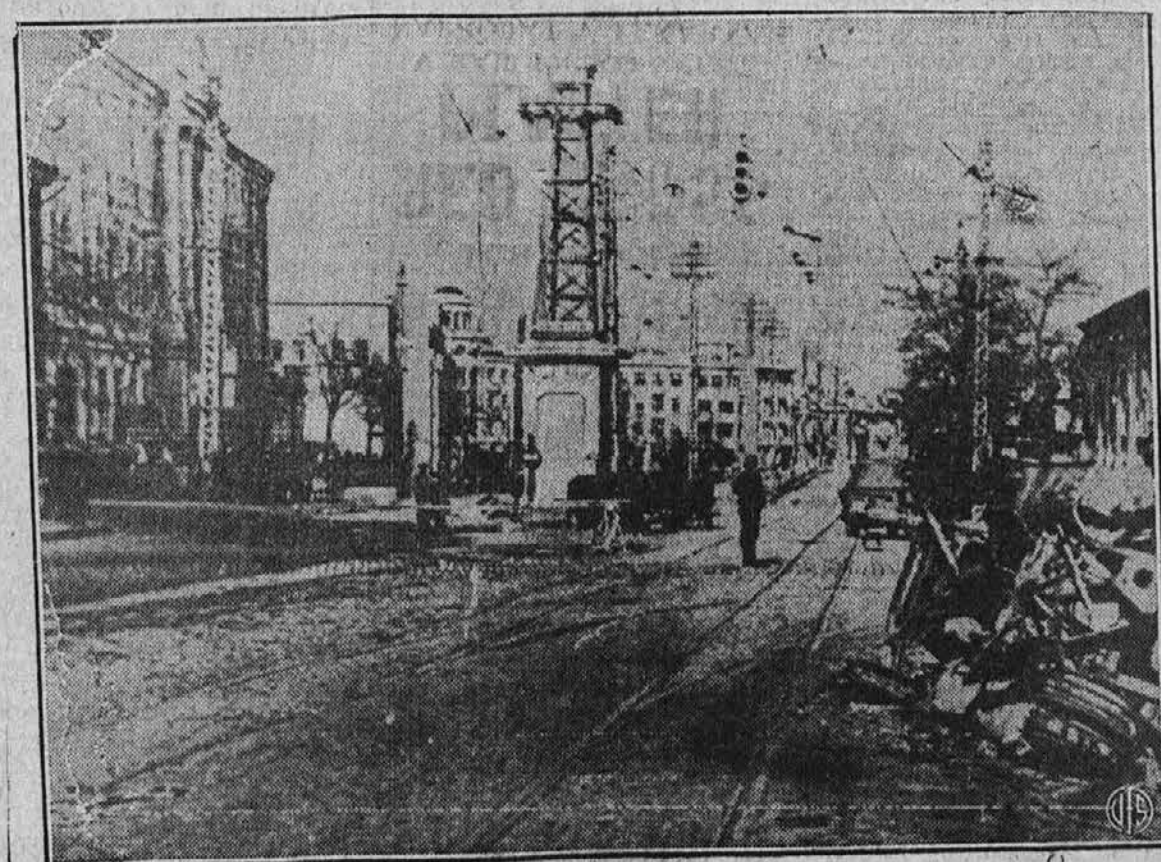
K. S. K. JEDNOTA sprejema moške in ženske od 16. do 60. leta; otroke pa takoj po rojstvu in do 16. leta pod svoje okrilje.

K. S. K. JEDNOTA izdaja najmodernejšo vrsto certifikate sedanje dobe od \$250.00 do \$5,000.00.

K. S. K. JEDNOTA je prava mati vdov in sirot. Če se niste član ali članica te močnega in bogate katoliške podporne organizacije, posredujte se in pristopi takoj.

Za pojasnila o zavarovanju in za vse druge podrobnosti se obrnite na uradnike in uradnice krajevnih društev K. S. K. Jednote, ali pa na:

GLAVNI URAD
351-353 No. Chicago St. Joliet, Ill.

Ko so Nemci po strašni bitki zavzeli mesto Simferopol, so se takoj lotili čiščenja razvalin in druge navlake, ki so jo povzročile bombe in granate v tem mestu. Posebno se Nemci trudijo, da počistijo glavno cesto, ki vodi v bogate kavkaške predele Rusije.

Posledice potresa, ki je bil najhujši od leta 1933, ki je zadel Los Angeles. Slika nam kaže škodo, ki jo je potres povzročil v Torrance na neki garaži. Skupna škoda povzročena po tem potresu znaša skoro \$1,000,000.

MANHATTAN SRAJCE

najnovejši vzorci z znamko

HORIZON

SHORTS, PAJAMAS, itd.

V poljudni izbi dobite pri

FRANK BELAJ

ZNANA SLOVENSKA TRGOVINA

moške, deške in otroške oprave

6205 St. Clair Ave.

(Dec. 9, 12, 16, 19, 23)